

Sedmnáct dnů

Hoboes

Jak zavoláš,
když ti dávno v hrdle vyschnul hlas
tvůj krk je připravenej na provaz,
kterej se houpá blíž a blíž.
Kam zavoláš,
když tvoje oči vidí pustinu,
nejradši lehnul bys do stínu
jenom kdyby tu nákej byl.

R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.

Jezdci jsou blíž,
pustinou jenom dusot kopyt zní,
ubal si cigaretu poslední,
než zazní obávanéj hlas.
Hands up old boy,
bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, ze máš furt úroveň,
že v očích ještě ocel máš.

R:

R1: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,
ten právo má, aby řek šerif o něm: Byl to chlap.
Tak naposled pohled na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.